

Within the theoretical concept the system of definitions, output parameters, grades that are in the basis of the content and the structure and designing of its system is defined.

The practical concept of the author's conception that provides the control of the effectiveness of structural and component model of deontological training, identifying of appropriate educational conditions, criteria and outcome indicators are revealed.

Keywords: conception of deontological training; construct; core concept; deontological competence; educational paradigm.

Стаття надійшла до редакції 22.08.2017

Прийнято до друку 05.10.2017

УДК 378.147:347.78

Дана Сопова

ORCID iD 0000-0002-0814-6667

аспірант, викладач циклової комісії з педагогічної освіти Університетського коледжу, Київський університет імені Бориса Грінченка, просп. Гагаріна, 16, 02094 м. Київ, Україна d.sopova@kubg.edu.ua

ПОНЯТТЯ АКАДЕМІЧНОЇ ЧЕСНОСТІ: НАУКОВИЙ ДИСКУРС

У статті розкрито роль академічної чесності як складової феномену університетської освіти та професійної підготовки майбутніх фахівців; розглянуто сутність поняття академічної чесності, його змістове наповнення щодо формування компетентного студента і науковця; визначено ставлення до plagiatu серед студентів-магістрантів і молодих учених. Автором розглядається збільшення чисельності порушень принципів академічної чесності в освітній діяльності українського академічного середовища. Європейська практика з розвитку академічної чесності у формуванні етичної компетентності у майбутніх педагогів розглядається як зразок для нашої держави стосовно подолання таких проблем академічної нечесності, як списування, plagiat, нелегітимне отримання оцінок.

Ключові слова: академічна чесність; академічний обман; етичні якості; кодекс честі студента; прояви академічної нечесності; plagiat.

Вступ. Однією із складових якості вищої освіти, підвищення конкурентної спроможності фахівця є відповіальність студента за результати освітньої діяльності. У цьому контексті академічна чесність є системоутворюальною характеристикою, яка впливає на формування етичних якостей майбутніх професіоналів, зокрема: відповіальності, сумління, порядності, довіри, справедливості, поваги. Можна констатувати, що масштаби поширення нечесної поведінки серед студентства, безвідповідельне ставлення до результатів освітньої діяльності знижують якість навчання та приводять до підготовки некомпетентних фахівців.

Вихідні положення теми статті відображені в Законах України «Про освіту» (1991), «Про загальну середню освіту» (1999), «Про вищу освіту» (№ 1187-2 від 01.07.2014), «Про авторське право і суміжні права» (2015), Національній доктрині розвитку освіти (2002), Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. (2013). На

основі аналізу проблеми формування академічної чесності студентів в університетах можна виокремити наукові роботи вітчизняних і зарубіжних дослідників. До вітчизняного блоку досліджень належать праці таких науковців як: М. Бахтіна, Р. Беланової, Н. Гапон, М. Гриньової, Д. Загірняка, О. Меньшикова, Л. Півневої, Л. Рижак, В. Ромакіна, А. Сингаївської, О. Траверсе, О. Цокур, Т. Ярошenko, які в різний час досліджували загальнотеоретичні аспекти формування академічної чесності в європейській освіті. Зокрема, проблему формування академічної грамотності та етики студентів висвітлює О. Гужва; формування академічної чесності як чинника правового виховання студентської молоді вивчає Ю. Калиновський; проблему формування академічної чесності як сталої основи розвитку університету досліджують В. Банісь, Т. Добко, В. Турчиновський, Т. Фініков; прояви академічної нечесності, правові аспекти боротьби із plagiatом розглядають такі науковці, як:

А. Артюхов, Б. Буяк, А. Мельниченко, О. Меньшов; кодекс честі як інструмент дотримання академічної чесності освітян та науковців вивчають А. Мельниченко, І. Олексів; вплив академічної чесності на інституційну практику вищої школи досліджує І. Дегтярьова.

Проблема формування академічної чесності у студентів знайшла відображення у працях таких закордонних учених, як: С. Білле, Ф. Вілан, Е. Гулл, С. Джашчик, Р. М. Джонс, Д. Елазар, Д. Кент, Р. Кніпер, Д. Мак-Кейб, Р. Мей-молодший, П. Оконт, Р. Патор, В. Пуповац, М. Рей, Д. Розенберг, Т. Руссо, Я. Саддак П. Скотт, Т. Терпістра, Д. Фанеллі, С. Хантингтон, С. Шіверс-Берклі. Особлива увага приділена таким питанням як: боротьба з plagiatом (Д. Bell, В. фон Струнсе); зміни в етиці вищої освіти (Г. Адамс). Проте дослідження наукового дискурсу поняття академічної чесності проводилися фрагментарно, що обґрутує актуальність теми дослідження з урахуванням викликів сучасного суспільства.

Мета статті – здійснити науковий аналіз поняття академічної чесності як феномена університетської освіти, складової професійної підготовки майбутніх фахівців, визначити ставлення до plagiatу серед студентів-магістрантів і молодих науковців.

Вплив академічної чесності на якість освіти. У нашій державі суспільство починає сприймати академічну чесність у формуванні професійно-етичної компетентності майбутніх педагогів як регламент освіти, що не суперечить Етичному кодексу ученого України (2009), Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (2016). Особливу увагу проблемі формування етичної компетентності майбутніх педагогів присвячено в проекті Закону України «Про освіту» (2016), який розроблено відповідно до мети вищої школи з урахуванням процесу модернізації. Основні положення стосовно напрямків формування академічної чесності майбутніх фахівців в освітньому просторі Європи висвітлено в таких документах: Велика Хартія університетів (1988), Бухарестська Декларація з етичних цінностей та принципів вищої освіти в Європейському регіоні (2004). Визначено, що окрім питання формування академічної чесності досліджено у науковому просторі становлення професійної етики викладача. Академічна чесність впливає на якість освіти, бо зосереджує у собі значну кількість моральних якостей, які обумовлюють стиль поведінки всіх учасників навчально-виховного процесу (Aultman L. P., Williams-Johnson M. R., Schutz P. A., 2009, p. 636-646).

Побудова Європейського простору вищої освіти актуалізувала проблему академічної чесності на сучасному етапі. Європейська хартія для науковців (2005 р.) встановила вимоги та принципи для учених, які містять складові академічної чесності - це надійний захист результатів досліджень, професійне ставлення до наукової діяльності, відповідальність

і підзвітність, дотримання принципів професійної етики. Такий документ як «Кодекс рекрутатії академічних працівників» формулює вимоги щодо набору кадрів університетів Європейського Союзу. Європейська Хартія та Кодекс рекрутатії відчутно впливають на національні політики та законодавчі бази європейських країн. Проблема академічної чесності включає в себе створення кодексу честі університету, боротьбу з проявами академічного шахрайства та plagiatу, запобігання корупції (Стукalo Н. В., Ковальчук К. В., Литвин М. В., Сергієнко Н. В., 2013, с. 7-8).

Складові поняття. Поняття «академічна чесність» є багатогранним, бо воно охоплює як внутрішню культуру особистості, так і загальну академічну культуру університету, має системоутворюючий, наскрізний характер стосовно цінностей, традицій, норм, правил проведення наукового дослідження, культури високої духовності й моралі, культури наукової праці і соціальної, моральної відповідальності за результати. Академічна чесність, кодекс честі вищого навчального закладу та високий рівень інформаційної культури є взаємопов'язаними та взаємозалежними категоріями (див. Рис. 1).

Академічна чесність є сукупним поняттям, яке описує своєрідний договір між усіма учасниками академічної громади – викладачами, студентами та адміністрацією навчального закладу. Вона базується на морально-етичних цінностях, з якими студент приходить до університету, збагачує їх під час навчання та не закінчується в момент, коли випускник отримує диплом. Здатність бути відповідальним, чесним, ставитись толерантно до думок оточуючих, мислити критично, дотримуватися в своїх діях етики – це складові, які формують поняття академічної чесності, і входять до переліку характеристик компетентного студента і науковця (Фініков Т. В., Артюхов А. Є., 2016, с. 93-95).

Академічна чесність є певною сукупністю правил поведінки в академічному середовищі, які передбачають моральне і правове регулювання під час виконання навчально-дослідних завдань. Проявами академічної нечесності є шахраювання, обман, plagiat, підробка наукових фактів, фальсифікація результатів дослідження, інтерпретація чужих ідей своїми словами (Ромакін В. В., 2002, с. 23-28).

Існують дві складові академічної чесності: юридично-правова та морально-етична. Юридично-правова складова наголошує на тому, що plagiat є порушенням авторського права, за яке передбачена відповідальність. Морально-етична складова фокусує увагу на засудженні ганебних дій особи академічним товариством.

У Європейському просторі вищої освіти і наукових досліджень існує комплексне поняття академічної досконалості, яке включає в себе знання та уміння високої якості, захист науковця та його доробку, ідентифікація та довіра до результатів на-

Рис. 1. Взаємозалежність категорій поняття академічної чесності

укових досліджень, захист прав інтелектуальної власності. Лише цілісна, глибоко інтегрована в середовище вищого навчального закладу академічна чесність може забезпечити високі стандарти. Саме тому академічна чесність є ознакою якості університетської освіти та підґрунтам для зростання академічної досконалості.

В університетах Європейського союзу академічна чесність виступає моральною платформою, на яку опираються всі учасники навчально-виховного процесу (Калиновський Ю. Ю., 2012, с. 477-482).

Порушення принципів академічної чесності. Використання студентами нечесних прийомів в освітній діяльності є важливою проблемою для системи вищої освіти як в країнах Європейського союзу, так і в Україні. Дослідження нечесної поведінки, які розпочалися з 40-х рр. ХХ ст. доводять, що в практиці академічного обману зачленена значна частка студентів: в зарубіжних університетах в різні періоди часу оцінки їх розповсюдженості варіюють від більш ніж 50% до 70% і вище. Студенти, які списують, отримують набагато кращі оцінки, ніж ті, на які вони заслуговують, що псує здорову конкуренцію, знижує мотивацію студентів до навчання і приводить до помилкового оцінювання академічних досягнень студентів. В розвинених демократичних країнах списування соціально засуджується і вважається шахрайством (Рижак Л., 2008, с. 27-37).

Чисельними є випадки порушення принципів академічної чесності в освітній діяльності українського академічного середовища. В сфері освіти головними порушеннями є: плагіат квалі-

фікаційних та курсових робіт, виконання за грошову винагороду дипломних робіт на замовлення, вимагання грошової винагороди, подарунків при різних видах оцінювання, оновлення обладнання та купівля канцелярських товарів студентським коштом, примус до купівлі навчально-методичної літератури, зниження балу та примусове надання додаткових освітніх послуг. В сфері науки головними порушеннями виступають: підробка результатів експерименту, які потім оприлюднюють в наукових журналах; внесення до авторського переліку осіб, які не приймали участі в проведенні дослідження; публікація навчально-методичних, наукових текстів за допомогою плагіату; надання схвальних відгуків та рецензій дисертаціям та монографіям, результати яких піддаються сумніву; використання власного посадового становища, яке не є правомірним, схвалення проектів та кваліфікаційних робіт за темами, що не мають наукової новизни та практичної значущості. Значним впливом на покращення ситуації та знищення проявів академічної нечесності має розвиток академічної культури у всіх учасників навчального процесу. Академічний плагіат є одним із найрозвіслюєніших проявів порушень наукової етики.

Розповсюдженість нечесної поведінки в навчальній діяльності має серйозні наслідки. По-перше, вона призводить до низької ефективності інвестування ресурсів в освіту студентів, що, в свою чергу, обумовлює зниження рівня знань і навичок випускників і, як наслідок, зменшення економічного потенціалу і темпів розвитку країни. До того ж випускники, що вдавалися до нечесної поведінки під час навчання, схильні вдаватися до

обману і в роботі. Поширення академічного обману в освітньому середовищі призводить до того, що і студенти з високим рівнем мотивації починають використовувати нечесні практики в своїй навчальній діяльності (Рей М. Джонс, 2003, с. 261–267).

З метою визначення ставлення до плаґіату нами було проведено анонімне опитування серед магістрантів спеціальності «Педагогіка вищої школи» та аспірантів-першокурсників різних спеціальностей Київського університету імені Бориса Грінченка. Для виявлення результатів ми застосували шкалу терпимості до плаґіату за А. Р. Гаррісом. Першим твердженням було: «Іноді у мене виникає спокуса здійснити плаґіат, бо всі студенти так роблять» – 9,5% опитаних дуже погодились, 23,8% – погодились, 19,1% – нейтрально ставляться до цього питання, 23,8% – не погодились, 23,8% – категорично не погодились. Другим твердженням було: «Я впевнений, що знаю, що відноситься до плаґіату, а що ним не вважається» – 4,8% опитаних дуже погодились; 76,1% – погодились, 19,1% – не погодились. Наступне наше твердження: «Плаґіат – це все одно, що викрадення білетів перед іспитом та зачування відповідей на пам'ять». 14,3% опитаних – дуже погодились; 28,5% – погодились; нейтрально ставляться – 4,8%; 47,6% – не погодились; категорично не погодились – 4,8%. Четверте твердження: «Якщо мій одногрупник дозволяє мені використати свою роботу для семінару, я не бачу в цьому нічого поганого». Дуже погодились – 4,8%; 28,6% – погодились; 33,3% опитаних виявили нейтральне ставлення до даного твердження; ще 33,3% опитаних не погодились. З твердженням «Плаґіат є виправданим, якщо викладач дає дуже багато завдань для одного курсу» дуже погодились лише 4,8% опитаних; 14,3% – погодились; 23,8% – нейтрально ставляться до даної проблеми. Не погодились з даним твердженням 52,3% опитаних і категорично не погодились – 4,8%. Шостим твердженням було: «Покарання за плаґіат у коледжі має бути не суровим, тому що ми молоді і тільки вчимось» – 9,5% опитаних дуже погодились; 19,1% – погодились; 33,3% – нейтрально ставляться до цього питання; 28,6% – не погодились; 9,5% – категорично не погодились. З останнім твердженням «Якщо студент завантажує чи купує чужу роботу і видає її за свою, тобто – без жодних змін ставить своє прізвище, він має бути відрахований з ВНЗ» 9,5% опитаних дуже погодились; 38,1% погодились; 19,1% – нейтрально ставляться до цього питання; 23,8% – не погодились; 9,5% – категорично не погодились.

Викладене вище дає змогу здійснити певні теоретичні узагальнення: соціум вимагає від нас зорієнтувати увагу майбутнього дослідника на відпрацювання уміння сформулювати оригінальну думку, зробити власні висновки. Студенти мають ознайомитися та сформувати власне бачення поняття «плаґіат», критично аналізувати та узагальнювати його тлумачення, познайомити-

ся з різновидами антиплаґіатного програмного захисту. Необхідно зрозуміти, що плаґіат є не тільки інтелектуальною крадіжкою чужих напрацювань, а й негативним явищем, яке заважає розвитку майбутнього ученого, знищує морально-етичні цінності особистості, знецінює важливість наукових досліджень, вбиває повагу до наукової діяльності. В сучасному соціумі вирішення проблеми плаґіату в науковому середовищі може здійснюватись через інтегровану боротьбу з причинами та наслідками.

Провідні європейські університети мають «Кодекси честі», що зобов'язують студентів дотримуватися етичних норм, не дозволяють списувати іншим студентам і не списувати самому. Існують непрямі свідчення стосовно масштабності списування як явища в українських вищих навчальних закладах. Розповсюдженість практик нечесної поведінки в Україні підтримується і лояльним ставленням більшості населення до цього явища. При цьому серед молодих людей таких більше, ніж серед респондентів старше 30 років. До захисту «куплених» дипломних та дисертаційних робіт громадська думка ставиться суворіше, ніж до використовування чужих робіт або «шпор» в навчальних завданнях, однак кожен п'ятий вважає допустимим і таку поведінку. Причина толерантного ставлення до проявів академічної нечесності – у відсутності поваги до правди та права.

З огляду на масштаби використання нечесних практик в університеті, ряд зарубіжних дослідників пропонує звернути увагу на те, які характеристики вищого навчального закладу можуть сприяти, а які – перешкоджати їх поширенню. Встановлено, що поширеність нечесних практик менше в тих вузах, де існує «кодекс честі студента»(honor code). Етичні кодекси нерозривно пов'язані із бажанням систематично втілювати в реальне життя і ефективно захищати цінності, об'єднуючи зусилля усіх учасників академічної спільноти. Позитивні приклади морально-етичної поведінки є дуже важливою передумовою формування університетського етичного кодексу.

Педагог в соціумі – не тільки майстер своєї справи, а й особистість, яка керується усталеними моральними принципами та етичними нормами. Останнім часом вітчизняні та зарубіжні науковці багато пишуть про цінності, які є фундаментом як для сучасного університету так і для суспільства загалом. Однією з найважливіших академічних цінностей, які в свою чергу є ядром університетських цінностей, виступає академічна чесність.

Поняття академічної чесності останнім часом набуває особливого значення для академічного середовища. Стрімкий розвиток академічної чесності відіграє ключову роль через не сформованість до кінця корпоративної культури академічної спільноти. Цьому сприяють масове толерування порушень та негативне явище корупції в університеті.

Боротьба з підгіаризмом – це комплексна боротьба з причинами та наслідками появи цього ганебного явища (Добко Т., 2008, с. 93-102).

Висновки. Проаналізувавши різні джерела, ми дійшли висновку, що академічна чесність – це сукупність визначених законодавством правил та морально-етичних принципів, якими повинні послуговуватися всі учасники навчально-виховного процесу під час викладання, навчання та провадження творчої діяльності з метою гарантування довіри до результатів навчання та творчих здобутків. Усвідомлення правил поведінки, засноване на позитивній внутрішній мотивації, є природ-

ним явищем для аспірантів, молодих дослідників та студентів, яке треба лише пояснити та підтримати. Потрібно розуміти, що академічна чесність є морально-етичною категорією, підґрунтам якої є усталені норми та правила поведінки вченого, які надають свободу під час виконання навчально-дослідних завдань.

З точки зору збільшення масштабів нечесної поведінки і освітньої політики доречно спрямувати подальші наукові дослідження у напрям впливу чесності освітнього середовища на бажання студентів застосовувати чесні види навчальної діяльності.

Література

1. Добко Т. Академічна культура як необхідна передумова ефективного управління сучасним університетом в умовах автономії / Т. Добко // Університетська автономія. – Київ : Дух і Літера, 2008. – С. 93–102.
2. Калиновський Ю. Ю. Академічна чесність як чинник правового виховання студентської молоді / Ю. Ю. Калиновський // Гілея : науковий вісник. – 2012. – Вип. 63 (№8). – С. 477–482.
3. Ромакін В. В. Академічна чесність у вищій освіті / В. В. Ромакін // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Педагогіка. – 2002. – Вип. 7. – Т. 20. – С. 23–28.
4. Рижак Л. Євроінтеграція вищої освіти України: аксіологічний вимір / Л. Рижак // Вісник Львівського національного університету імені Івана Франка. Філософські науки. – 2008. – Вип. 11. – С. 27–37.
5. Рей М. Д. Академічна корупція в Україні / М. Д. Рей // Прозорість і корупція в системі вищої освіти України. – Київ : Таксон, 2003. – С. 261–267.
6. Стукало Н. В. Плагіят у студентських роботах: методи виявлення та запобігання : Методичний посібник / Н. В. Стукало, К. В. Ковальчук, М. В. Литвин, Н. В. Сергієнко. – Дніпропетровськ : ДНУ ім. О. Гончара, 2013. – С. 7–8.
7. Фініков Т. В. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / за заг. ред. Фінікова Т. В., Артюхова А. Є. – Київ : Таксон, 2016. – 234 с.
8. Academic Honesty in the Writing of Essays and Other Papers [Electronic resource] / Carleton College Princeton University, 1990. – Available at: https://apps.carleton.edu/campus/doc/integrity/assets/Academic_Integrity_Booklet.pdf (application date: 26.04.2017). – Screen name.
9. Aultman L. P. Boundary dilemmas in teacher-student relationships: Struggling with «the line»/ L. P. Aultman, M. R. Williams-Johnson, P. A. Schutz // Teaching and Teacher Education. – 2009. – № 25(5). – P. 636–646. doi:10.1016/j.tate.2008.10.002

References

1. Dobko T. (2008). Akademichna kuljturna jak neobkhidna peredumova efektyvnogho upravlinnja suchasnym universytetom v umovakh avtonomiji [Academic culture as a necessary precondition for effective management of a modern university in the conditions of autonomy]. University autonomy. Kyiv: Dukh i Litera, 93–102 (ukr).
2. Kalinovsky Yu. Yu. (2012). Akademichna chesnistj jak chynnyk pravovogho vykhovannja studentsjkoji molodi [Academic honesty as a factor in the legal education of student youth]. Hileya: Scientific Bulletin, 63, 477-482 (ukr).
3. Romakin V. V. (2002). Akademichna chesnistj u vyshhij osviti [Academic honesty in higher education]. Naukovyi pratsi Chornomors'koho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly, 7, 23–28 (ukr).
4. Ryzhak L. (2008). Yevrointehratsiia vyshchoi osvity Ukrayni: aksiolohichnyi vymir [Eurointegration of higher education in Ukraine: axiological dimension]. Visnyk Lviv'skoho natsional'noho universytetu imeni Ivana Franka, 11, 27–37 (ukr).
5. Ray M. J. (2003). Akademichna koruptsiia v Ukraini [Academic Corruption in Ukraine]. Kyiv: Takson, 261–267 (ukr).
6. Stucalo N. V. (2013). Plahiat u studentskykh robotakh: metody vyjavlennia ta zapobihannia [Plagiarism in student work: methods of detection and prevention]. Dnipropetrovsk, 7–8 (ukr).
7. Phinikov T. V. (2016). Akademichna chesnist yak osnova staloho rozvytku universytetu [Academic honesty as a basis for sustainable development of the university]. Kyiv: Tucson (ukr).
8. Academic Honesty in the Writing of Essays and Other Papers (1990). Carleton College Princeton University. Available at: https://apps.carleton.edu/campus/doc/integrity/assets/Academic_Integrity_Booklet.pdf (eng).

9. Aultman L. P., Williams-Johnson M. R., Schutz P. A. (2009). Boundary dilemmas in teacher-student relationships: Struggling with «the line». *Teaching and Teacher Education*, 25(5), 636-646, doi:10.1016/j.tate.2008.10.002 (eng).

ПОНЯТИЕ АКАДЕМИЧЕСКОЙ ЧЕСТНОСТИ: НАУЧНЫЙ ДИСКУРС

Сопова Дана, аспирант, преподаватель цикловой комиссии по педагогическому образованию Университетского колледжа, Киевский университет имени Бориса Гринченко, просп. Гагарина, 16, 02094 г. Киев, Украина, d.sopova@kubg.edu.ua

В статье раскрыта роль академической честности как составляющая феномена университетского образования, профессиональной подготовки будущих специалистов; рассмотрена сущность понятия академической честности и его содержательное наполнение для формирования компетентного студента и ученого; определено отношение к plagiarismу среди студентов-магистрантов и молодых ученых. Автором рассматривается увеличение численности нарушения принципов академической честности в образовательной деятельности украинской академической среды. Европейская практика развития академической честности в формировании профессионально-этической компетентности будущих педагогов рассматривается как образец для выхода из таких проблем академической халатности, как списывание, plagiarism, нелегитимное получение оценок.

Ключевые слова: академическая честность; академический обман; кодекс чести студента; нравственные качества; plagiarism; проявления академической нечестности.

THE ACADEMICAL INTEGRITY CONCEPT: SCIENTIFIC DISCOURSE

Sopova Dana, PhD student, Teacher in the University College, Borys Grinchenko Kyiv University, 16 Gagarina Ave., 02094 Kyiv, Ukraine, d.sopova@kubg.edu.ua

In the article is represented the role of the academical integrity as a part of the university education phenomenon, professional training of the future specialists; the essence of the academical integrity concept and its semantic content of the competent students and scholars formation; defined attitude toward plagiarism among undergraduates and young researchers. The author examines the increasing number of the violations of the principles of academical integrity in the Ukrainian academic community educational activities.

The European practice of the development of academical integrity in the formation of professional and ethical competence of future teachers is seen as a model for Ukraine to overcome such problems of academical dishonesty as cheating, plagiarism, dishonest receiving of marks. Academical integrity is a complex term that describes a kind of agreement between all members of the academical community - teachers, students and the administration of the educational establishment. It is based on ethical values which the student comes to university, enriching them during education and does not end when the graduate receives a diploma. The ability to be responsible, honest, treated tolerant to the points of view of other people, think critically, to observe ethics in your actions – there a components that are forming concept of academical integrity, and including in the list of the competent students and researchers characteristics.

Academical integrity – it is a set of rules and ethical principles that are defined by the legislation and all participants in the educational process in teaching, learning and proceeding creativity should be using to ensure confidence in the results of studies and creative achievements. Ethical rules and principles inherent in the Ukrainian people mentality, so understanding the rules of behavior that are based on the positive internal motivation is a natural phenomenon for PhD students, young researchers and students that it is only necessary to explain and provide appropriate support. We must understand that academical integrity is a moral and ethical category, which is the foundation established norms and rules of behavior for scientists who provide freedom while doing teaching and researching tasks.

Keywords: academical integrity; academical cheating; cases of academical dishonesty; ethical quality; plagiarism; student's honor code.

*Стаття надійшла до редакції 02.08.2017
Прийнято до друку 05.10.2017*